

Decret de la Tinència d'Alcaldia
Àrea d'Alcaldia - Presidència

Conforme,
Lletrat/da d'assessorament i
defensa jurídica

Signat digitalment per: Jasmina
Mon Pont - DNI 7441
(TCAT)
Data: 2025-11-19T08:28:37

Conforme,,
La cap del Servei Jurídic

Signat digitalment per: Núria
Bartolí Forn - DNI 8365
(TCAT)
Data: 2025-11-19T17:28:00

Referència RP 31/2025

Assumpte

Reclamació patrimonial presentada per la Sra. [REDACTED].

Vist que en data 25/04/2025 es va registrar (RE número 25.843) instància presentada pel Sr. [REDACTED], en representació de la Sra. [REDACTED], per la qual promou reclamació patrimonial davant aquest Ajuntament, pels danys personals que diu va patir aquesta per caiguda en la via pública, en data 30/09/2024, i que atribueix al mal estat de la mateixa.

Vist que a la instància inicial la reclamant exposa que *“el pasado día 30 de septiembre de 2024 alrededor de las 9.07 horas, la que suscribe, sufrió un accidente cuando caminaba normalmente, a la altura de la calle Rambla San Sebastián nº39 de Santa Coloma de Gramenet. El referido accidente se produjo, como ya se ha indicado, mientras la compareciente caminaba por la acera de la Rambla San Sebastián nº39 de Santa Coloma de Gramenet, y le sorprendió la existencia en plena acera de un desnivel provocado por la falta de mantenimiento de las piezas que conforman la acera, y inexistencia de señalización de tal situación, que advertiera del innegable peligro que suponen las irregularidades de esa magnitud en plena acera. A consecuencia de la caída tuvo que ser asistida por la ambulancia (...).”* Adjunta a aquesta instància: escrit de reclamació, informe d'atenció del SEM, informes mèdics, fotografies del lloc de la caiguda, i dades de contacte d'una testimoni de l'accident.

Vist que, per ofici de 4 de juliol de 2025, notificat el 08/07/2025, es va requerir a la reclamant per a que esmenés la seva sol·licitud, aportant la baixa i alta laboral, així com que procedís a la quantificació de la indemnització. En data 11/07/2025 va presentar instància en la qual esmenava la reclamació i quantificava la indemnització sol·licitada en 25.133,87€.

Vist que consten a l'expedient peticions d'informe a la Policia Local i al Servei de Manteniment i Via Pública d'aquesta Corporació. Així mateix es va participar el sinistre a l'asseguradora de l'ajuntament.

Vist que per part de la Policia Local d'aquest municipi es va remetre escrit en data 30/04/2025 pel qual s'informa que al centre de trucades de la Sala 092 no hi ha constància dels fets que es descriuen, segons consta a l'expedient.

Vist que el Servei de Manteniment de Via Pública d'aquest Ajuntament va lliurar informe de data 12/06/2025 subscrit per l'enginyer civil municipal, en el què s'exposa que de la inspecció del lloc, documentació i fotografies que hi ha a l'expedient, *“Posteriorment a inspeccionar la calçada, es comprova el correcte estat, amb desperfectes superficials localitzats en un pla continu i amb bona visibilitat. No s'adjunta acta policial. No s'adjunta informe mèdic. A zones interiors el CTE preveu sortints puntuals de fins a 1,2 centímetres, per a zones exteriors no és aplicable i seria menys restrictiva. El desnivell presentat a la documentació gràfica no supera els llindars admissibles. (...) Conclusió: : S'observen desperfectes superficials localitzats en un pla continu i amb bona visibilitat. Es considera desestimar la reclamació.”* (sic).

Vist que, en data 09/10/2025 es va rebre comunicació de la companyia d'assegurances ALLIANZ per la qual manifestava el seu posicionament respecte del sinistre comunicat, realitzant les següents al·legacions: *“Visto informe del técnico municipal donde se comprueba el correcto estado de la*

calzada, con desperfectos superficiales localizados en un plano continuo y con buena visibilidad, entendemos procede desestimar la reclamación patrimonial.”

Vist que l'òrgan instructor de l'expedient va atorgar a la persona reclamant, mitjançant ofici de 09/10/2025, termini per emplenar el tràmit dels articles 82 i 91 de la Llei 39/2015 de procediment administratiu comú de les administracions públiques i, al seu torn, se li va traslladar l'informe del Servei de Via Pública i l'escrit de la Policia Local així com el posicionament de la companyia ALLIANZ. Aquest ofici va ser notificat a la interessada el 14/10/2025.

Vist que la persona interessada ha formulat al·legacions dins del tràmit d'audiència, en les quals manifesta que no s'ha practicat la prova testifical proposada al seu escrit inicial de reclamació i que, dels informes que obren a l'expedient, el desperfecte que va causar la caiguda no es tracta d'una simple imperfecció aïllada, sinó que es tractava d'un enfonsament que no assegurava la continuïtat i que la vorera no es trobava en condicions òptimes. Reitera la reclamació.

Atès que no es posa en dubte la realitat de la caiguda, no s'ha considerat necessari practicar la prova testifical sol·licitada a la instància inicial, ja que el seu testimoni no aportarà dades diferents a les consignades a l'escrit inicial i al d'esmena.

Atès que la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic (endavant LRJSP), estableix, en l'article 32, apartats 1 i 2, els principis que presideixen la responsabilitat patrimonial i els requisits que han de concórrer i determina que els particulars tenen dret a ser indemnitzats per l'Administració Pública, per qualsevol lesió que sofreixen en els seus béns o drets, tret dels casos de força major, sempre que la lesió sigui conseqüència del funcionament dels serveis públics en una relació directa de causa-efecte, i en tot cas, requereix que el dany sigui efectiu, avaluable econòmicament i individualitzat en relació amb una persona o grup de persones.

Atès que, perquè l'acció indemnitzatòria pugui prosperar, no és suficient l'existència d'un dany, sinó que, a més, s'ha d'acreditar que la lesió sigui conseqüència directa del funcionament dels serveis públics, sense que intervinguin altres circumstàncies que trenquin el nexa causal necessari i la concurrència o llur inexistència, determinarà en cada cas, el grau de responsabilitat de l'Administració.

Atès que la Comissió Jurídica Assessora (òrgan consultiu de la Generalitat de Catalunya) ha afirmat reiteradament que no tots els accidents, pel fet d'haver-se produït en una via pública, han de ser responsabilitat de l'Administració, atès que **la responsabilitat objectiva no converteix l'Administració pública en una asseguradora universal de tots els riscos** (dictàmens 82/2009, 175/2012, 290/2013, 76/2015, 140/2017 i 30/2018), i també que, perquè el dany sigui antijurídic, cal que el desperfecte o la irregularitat tingui una **entitat suficient**, i que, per a poder imputar la responsabilitat dels fets a l'Administració, el risc provocat pel servei públic ha de sobrepasar els estàndards de seguretat exigibles conforme a la consciència social (dictàmens 42/2011, 27/2013, 67/2014, 59/2015, 74/2016 i 140/2017). Tal com es va dir en el Dictamen 50/2020, **“El motiu d'aquesta doctrina rau en el fet que l'Administració no ha de respondre de totes les caigudes a la via pública, ja que no es pot pretendre que totes les voreres i calçades estiguin en un estat de conservació perfecte i rasants** (sentències 758/2005, de 21 d'octubre de 2005; 1054/2006, de 5 de gener, i 149/2007, de 22 de febrer, de la Sala Civil, Secció Primera, del Tribunal Suprem, i Sentència 527/2008, de 7 de juliol, de la Sala Contenciosa Administrativa, Secció Quarta, del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya)”.

Atès que respecte de la imputabilitat de l'Administració pública, la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (STSJCAT), resolució número 2434/2020, que, al seu torn, esmenta la STSJCAT 7/2019, de 10 de gener, posa de relleu la següent doctrina: *“En materia de responsabilidad patrimonial hemos de partir de que la mera titularidad de competencias no presupone la obligatoriedad de responder por cualesquiera daños a los particulares pues no cabe configurar a la Administración como una aseguradora universal. (...) Al respecto, la STS de 27 de julio de 2002 (RJ 2002, 8393) nos dice que: una interpretación laxa del citado precepto hasta el extremo de convertir a las Administraciones Públicas en aseguradoras de todos los riesgos sociales, dada la amplitud de los*

Decret de la Tinència d'Alcaldia Àrea d'Alcaldia - Presidència

servicios que prestan y de las competencias que ostentan, es la más perturbadora para una correcta realización y progresiva ampliación de tales servicios públicos, pues el principio de solidaridad de riesgos, que late en el sistema de responsabilidad patrimonial de la Administración, con el fin de lograr un mejor reparto de los beneficios y cargas sociales, puede verse frustrado con interpretaciones extensivas del requisito del nexo causal (...)."

Efectivament, en el present cas, està acreditat que hi va haver un dany, però no està provat que aquest dany fos conseqüència del funcionament normal o anormal del serveis municipals, doncs el reclamant no demostra com es va produir l'accident ni que l'estat de la vorera fos el determinant de la seva caiguda, d'altre banda, segons l'informe dels serveis municipals, els desperfectes eren de poca entitat, trencant, d'aquesta manera, la relació causa efecte necessària per tal que neixi la responsabilitat patrimonial de l'Ajuntament.

A més a més, s'ha comprovat que la vorera era prou ampla com per poder caminar evitant els desperfectes i, a més, la caiguda va tenir lloc amb suficient llum natural (09.00h). Per tant, aquesta circumstància també trenca el nexa de causalitat.

Atès que, com s'ha exposat, no es donen els elements necessaris per concórrer la responsabilitat patrimonial de l'Ajuntament, tal i com assenyala la Sentència del Tribunal Suprem de 28 de maig de 1998 *"un examen sucinto de los elementos constitutivos de la responsabilidad patrimonial de la Administración, permite concretarlos del siguiente modo: [...] c) El vínculo entre la lesión y el agente que la produce, es decir, entre el acto dañoso y la Administración, implica una actuación del poder público en uso de potestades públicas... Y las Sentencias de 26 de febrero y de 2 de abril de 1985, que para apreciar la responsabilidad objetiva, no se requiere otro requisito que la relación de causalidad entre el acto y el daño,.... siempre que la actuación lícita o ilícita de la Administración se produzca dentro de sus funciones propias;..... es necesario que la conducta de la Administración sea la causa del daño... Y la Sentencia de la sala Tercera del Tribunal Supremo de 13 de Septiembre de 2.002 que la prestación por la Administración de un determinado servicio público o la titularidad por parte de aquella de la infraestructura material para su prestación no implica que el vigente sistema de responsabilidad patrimonial objetiva de las Administraciones Públicas convierta a éstas en aseguradoras universales de todos los riesgos con el fin de prevenir cualquier eventualidad desfavorable o dañosa para los administrados que pueda producirse con independencia del actuar administrativo, porque de lo contrario, como pretende el recurrente, se transformaría aquél en un sistema providencialista no contemplado en nuestro ordenamiento jurídico"*.

Aquesta doctrina ha sigut reiterada pel propi Tribunal Suprem en nombrosa jurisprudència, així com per multitud de sentències de Jutjats Contenciós Administratius. Entre d'altres, Sentència 146/2022, de 10 de maig de 2022, dictada pel Jutjat Contenciós Administratiu n° 1 de Barcelona que, en un cas similar, indica que: *"Por último, es en este contexto, que no puede obviarse la necesaria consideración relativa a que el sistema de responsabilidad patrimonial objetiva de la Administración no contempla la existencia de una Administración providencialista que tenga que prevenir cualquier eventualidad como una aseguradora universal de riesgos; "(...) el nexo causal entre la actuación de la Administración y el evento dañoso, debe analizarse desde la óptica de la teoría de la causalidad adecuada, según la cual es preciso identificar un acto o hecho sin el cual no es concebible que otro hecho o consecuencia se produzca, sin que baste por sí sola la concurrencia de la condición, pues es necesario que resulta idónea para producir el daño, atendidas todas las circunstancias del caso. Así únicamente en el caso de que exista una adecuación objetiva entre acto y evento, lo que se ha llamado verosimilitud del nexo, puede derivarse responsabilidad para la Administración, lo que excluye los actos indiferentes, los inadecuados y la fuerza mayor. El nexo causal entre la actuación de la Administración y el daño causado deberá ser exclusivo, sin interferencias de elementos extraños, lo que no es incompatible con la imputación de responsabilidad de la Administración por inactividad que se cifra en insuficiente eficacia en relación con los estándares normales y exigibles de rendimiento (...)" (Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-administrativo, Sección 6^a, Sentencia de 8 de Mayo de 2022)."*

Atès que, per tot l'esmentat, s'ha de desestimar aquesta reclamació patrimonial.

Atès que, de conformitat amb el Decret de l'Alcaldia número 2959 de 01/04/2025, que deixa sense efecte el Decret de l'Alcaldia, de 28 de febrer de 2025, número 1649, s'ha delegat en la Cinquena Tinenta d'alcaldesa de l'Àrea de Serveis Interns, Economia, Igualtat i Comerç, la facultat de resoldre aquest assumpte.

Per això, **RESOLC**:

Primer.- DESESTIMAR, la reclamació patrimonial presentada pel Sr. [REDACTED] en representació de la Sra. [REDACTED], per la qual promou reclamació patrimonial davant aquest Ajuntament, pels danys personals que diu va patir aquesta per caiguda en la via pública, en data 30/09/2024, i que atribueix al mal estat de la mateixa.

Segon.- NOTIFICAR aquesta resolució a la persona interessada, al Servei de Manteniment de la Via Pública i a l'asseguradora ALLIANZ, S.A. a través de la corredoria MARSH, S.A.

Cinquena tinenta d'alcaldesa de l'Àrea de
Serveis Interns, Economia, Igualtat i Comerç

En dono fe,
El secretari general

Signat digitalment per: María
Cristina Vargas Soria - DNI
[REDACTED] 3820 [REDACTED] (TCAT)
Data: 2025-11-20T14:26:08

Signat digitalment per: Antonio
Luis Peralta Garcerá - DNI
[REDACTED] 3326 [REDACTED] (TCAT)
Data: 2025-11-20T16:33:32